

tidspunkt. Men vi vil ikke låse os fast på en bestemt model.

Alt i alt: Tak for debatten! Jeg synes, at vi, siden vi sidst diskuterede det her, er kommet ganske meget længere. Vi er ikke kommet til vejs ende, og det kommer vi måske aldrig, men jeg tror, at det, at vi tager denne svære debat nogle gange, kan være med til at sikre, at vi kommer et stykke videre.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det er blot for ganske kort at sige, at i Venstre er vi selvfølgelig også interesserede i at fortsætte debatten i udvalget. Mit indlæg skulle ikke forstås sådan, at vi ikke vil det. Jeg er helt bevidst om, at det ikke hjælper at sidde og nikke nede fra pladsen, så jeg vil gerne have, at det også skal lyde her fra talerstolen, at der er tilslutning til, at vi fortsætter arbejdet i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 10:

Forslag til folketingsbeslutning om lægeligt ordineret heroin til særligt hårdt belastede narkomaner.

Af Villy Søvnal (SF) m.fl.
(Fremsat 13/10 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

For godt 9 måneder siden havde vi her i Folketingssalen en grundig indledende debat om det

beslutningsforslag, som nu i uændret skikkelse igen ligger på Folketingets bord. Jeg gav ved den lejlighed udtryk for de mange ubesvarede spørgsmål og alvorlige betænkeligheder, regeringen havde ved dette forslag, og de er ikke blevet mindre i den forløbne tid. Regeringen er blevet bestyrket i sin skepsis over for at introducere heroinordination til narkomaner i Danmark og kan ikke tilslutte sig beslutningsforslaget.

Ved vores debat i det tidlige forår efterlyste man fra flere sider rapporten fra det ekspertpanel, som Verdenssundhedsorganisationen, WHO, havde nedsat med henblik på en ekstern og uafhængig evaluering af det schweiziske heroinforsøg. Også regeringen ønskede at se denne evaluering, inden den lagde sig endeligt fast på en holdning til heroinordination, og derfor kan der nok ved denne lejlighed være grund til at gå lidt nærmere ind på, hvad WHO-eksperterne nåede frem til.

Evalueringen støtter schweizerne egen konklusion om, at det er medicinsk muligt at gennemføre et intravenøst behandlingsprogram med heroin under strengt kontrollerede forhold, hvor stoffet bliver indtaget et fast sted på en klinisk sikker, ansvarlig og for samfundet acceptabel måde. Eksperterne har også bemærket, at deltagerne i forsøget selv har rapporteret om en forbedret helbredstilstand, boligsituation, beskæftigelsesevne og social funktionsevne samt faldende kriminalitet og mindre ulovlig brug af heroin. Men ekspertpanelet finder ikke, at de schweiziske forsøg har godtgjort, om forbedringerne havde sammenhæng med heroinordinationen i sig selv, eller om de snarere skal ses som et resultat af andre faktorer, herunder den psykosociale støtte, selve injektionen som indtagelsesmåde, det højt kvalificerede forsøgs-personale og offentlighedens store interesse.

Eksperterne konkluderer, at forsøget ikke har ført til overbevisende dokumentation for, at heroinordination generelt giver bedre resultater end metadonbehandling, selv efter vedvarende forgæves brug af metadon, og at der er grund til fortsat skepsis vedrørende fordelene ved at anvende et korttidsvirkende, opiatlignende stof som heroin.

WHO-eksperternes konklusioner ligger meget tæt op ad de vurderinger, som regeringen forinden havde indhentet fra danske eksperter på såvel det medicinske som det social- og samfundsvidenskabelige område.